

# РЕШЕНИЕ

№ 4560

гр. София, 24.10.2011 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в  
публично заседание на 30.09.2011 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Стоянова**

**ЧЛЕНОВЕ: Светлана Димитрова**

**Юлия Раева**

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на  
прокурора Димитров, като разгледа дело номер **3715** по описа за **2011**  
година докладвано от съдия Камелия Стоянова, и за да се произнесе взе  
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от  
ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Агенция „Пътна инфраструктура“ против  
решение от 25.03.2011 г., постановено по НАХД № 10635/2010 г. на СРС, наказателно  
отделение, 20 с-в. Със същото е отменено НП № 1379/02.08.2010 г. на директора на  
дирекция „Пътни такси и разрешения за специално ползване на пътищата“ в Агенция  
„Пътна инфраструктура“, с което на Д. П. К. на основание чл. 53, ал. 1, т. 2 от Закона за  
пътищата е наложена глоба в размер на 450 лв. за нарушение по чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а“  
от Закона за пътищата.

Решението се обжалва като неправилно постановено в нарушение на закона със  
съществени нарушения на процесуалните правила - касационни основания по чл. 348,  
ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК, по съображения, изложени в касационната жалба. Искане се да се  
отмени като се отмени и наказателното постановление.

Ответникът по касационната жалба – Агенция „Пътна инфраструктура“ изразява  
становище за неоснователност на жалбата.

СГП дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административният съд София-град, като се запозна с обжалваното решение и обсъди  
доводите, посочени в жалбата, намира следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл.

63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, и е допустима.

Разгледана по същество е основателна.

С решение от 25.03.2011 г., постановено по НАХД № 10635/2010 г. на СРС, наказателно отделение, 20 с-в е отменено НП № 1379/02.08.2010 г. на директора на дирекция „Пътни такси и разрешения за специално ползване на пътищата” в Агенция „Пътна инфраструктура”, с което на Д. П. К. на основание чл. 53, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата е наложена глоба в размер на 450 лв. за нарушение по чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а” от Закона за пътищата.

От фактическа страна СРС е приел за установено, че на 07.07.2010 г. Д. П. К. е управлявал автомобил с рег. [рег.номер на МПС] с прикачено ремарке с рег. [рег.номер на МПС] – автовоз на международен път Е 80. В 23.30 ч. при разклона за [населено място], в посока към [населено място] същият бил спрял от служители в МГ – Агенция „Пътна инфраструктура” за проверка относно габаритите на автомобила. Измерването било извършено с рулетка, като измерената обща дължина на автомобила и прикаченото ремарке била 20.40 м., за което на водача на автомобила бил съставен АУАН, въз основа на който било издадено и наказателното постановление.

От правна страна СРС е приел, че при издаването на наказателното постановление били допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, довели до нарушаване и на процесуалните права на жалбоподателя в производството пред първата инстанция предвид обстоятелството, че както в АУАН, така и в наказателното постановление невярно било посочено, че автомобилът е с дължина 20,40 м., като тази дължина всъщност била дължината на автомобила заедно с прикаченото ремарке. Не ставало ясно дали измерената дължина е тази на автомобила с прикаченото ремарке или в нея е включен и извънгабаритен товар, ако такъв изобщо е имало. Съдът е приел и липсата на мотиви относно обстоятелството, защото била наложена глоба от 450 лв., а не минималната предвидена за този вид нарушение глоба от 350 лв., с оглед на обстоятелството, че нарушението не било повторно.

Решението на първоинстанционния съд е неправилно.

Фактите по делото са установени правилно от първоинстанционния съд, страните не спорят по отношение на същите. Правилно първоинстанционният съд въз основа на събраните по делото доказателства е приел за установено, че на 07.07.2010 г. Д. П. К. е управлявал автомобил с рег. [рег.номер на МПС] с прикачено ремарке с рег. [рег.номер на МПС] – автовоз на международен път Е 80, като 23.30 ч. при разклона за [населено място], в посока към [населено място] същият бил спрял от служители в МГ – Агенция „Пътна Инфраструктура” за проверка относно габаритите на автомобила. Измерването било извършено с рулетка, като измерената обща дължина на автомобила и прикаченото ремарке била 20.40 м. При правилно установена фактическа обстановка съдът е направил неправилни правни изводи. Съгласно чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а” от Закона за пътищата за дейности от специалното ползване на пътищата без разрешение се забраняват в обхвата на пътя и ограничителната строителна линия движението на извънгабаритни и тежки пътни превозни средства. Съгласно чл. 139, ал. 1, т. 2 от ЗДвП движещите се по пътя пътни превозни средства трябва да бъдат с размери, маса и натоварване на ос, които не надвишават нормите, установени от министъра на регионалното развитие и благоустройството, и с товари, които не представляват опасност за участниците в движението. На основание чл. 139 от ЗДвП е приета Наредба № 11 от 3.07.2001 г. за движение на извънгабаритни и/или тежки пътни

превозни средства, издадена от министъра на регионалното развитие и благоустройството, обн., ДВ, бр. 65 от 24.07.2001 г., изм. и доп бр. 67 от 17.08.2007 г., бр. 19 от 9.03.2010 г., доп., бр. 7 от 21.01.2011 г. Съгласно чл. 1, т. 1 от Наредбата с наредбата се определят допустимите размери, маса и натоварване на ос на категориите пътни превозни средства и техните ремаркета съгласно чл. 139 от ЗДвП. Нормите за размери, маса и натоварване на ос на ППС са регламентирани в раздел II от наредбата. Съгласно чл. 5, ал. 1, т. 3, б. „д” от наредбата допустимите максимални размери на ППС за движение по пътищата, отворени за обществено ползване, са за дължина на моторно превозно средство с едно или повече ремаркета - 18,75 м. В процесния случай е установено, че касаторът в производството пред настоящата инстанция е управлявал автомобил с рег. [рег.номер на МПС] с прикачено ремарке с рег. [рег.номер на МПС] – автовоз на международен път Е 80. Посочената фактическа обстановка е отразена по същия начин както в АУАН, така и в наказателното постановление, като е посочено, че автомобилът е с дължина 20,40 м. при максимално допустима дължина 18, 75 м. съгласно чл. 5, ал. 1, т. 3, б. „д” от наредбата, като измерването е било извършено с рулетка. Действително, както в АУАН, така и в наказателното постановление е посочено, че измерената дължина е тази на автомобила, а не на автомобила заедно с ремаркетото. Предвид факта, обаче на правилно отразяване на обстоятелството, че касаторът е управлявал автомобила с прикачено за него ремарке и предвид правилното посочване на разпоредбата на чл. 5, ал. 1, т. 3, б. „д” от наредбата не може да се приеме наличието на нарушаване на процесуални права на касатора в производството пред настоящата съдебна инстанция. Критерият за същественост или не на процесуалното нарушение е обстоятелството дали нарушението е от категорията на тези, допускането, на които е ограничило правата на някоя от страните в процеса. В процесния случай не е било нарушено правото на защита на наказаното лице. Както в АУАН, така и в наказателното постановление е изписано словесно извършеното нарушение, като не може по какъвто и начин да се отрече извода, че лицето е разбрало в какво се обвинява. Не се споделят и изводите на първоинстанционния съд относно размера на наложената глоба. Административнонаказващият орган е определил размера на глобата като е съобразил обстоятелството, че съгласно чл. 53, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата (редакция към момента на издаване на наказателното постановление), съгласно който за извършеното нарушение предвиденото наказание е от 300 до 2000 лв. Оспорваното първоинстанционно решение като неправилно следва да бъде отменено, а наказателното постановление да се потвърди. Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 2 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВНИЯТ СЪД СОФИЯ – град, V-ти касационен състав

#### РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 25.03.2011 г., постановено по НАХД № 10635/2010 г. на СРС, наказателно отделение, 20 с-в и вместо него постановява:

ПОТВЪРЖДАВА НП № 1379/02.08.2010 г. на директора на дирекция „Пътни такси и разрешения за специално ползване на пътищата” в Агенция „Пътна инфраструктура”, с което на Д. П. К. на основание чл. 53, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата е наложена глоба в размер на 450 лв. за нарушение по чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а” от Закона за пътищата.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: